

Sluttelig anmodes Rigsdagen indstændigt om at fastholde Grundtanken i Lovforslaget, da man anser „en Sammenlægning af Navigationsstolebæsenet til København alene ikke alene for at være til Skade for Sømandsstanden men ogsaa for en Uret mod Befolkningen i Provinserne, der vilde komme til at lide under, hvis Centralisationstanken ogsaa skulde søges gennemført paa det af os her omhandlede Omraade“.

De øvrige Andragender gaa i samme Retning. Saaledes hedder det i Andragendet fra Wro, at naar Bestyrelsen for Københavns Skipperforening og den almindelige danske Skibsførerforening „saa varmt anbefaler Kommissionens Forslag“, da er dette formentlig „alene med Københavns Forhold og Interesser for Dje i Stedet for det Almenes Vel, og efter vort (Underkrivernes) Begreb et Skaar i Frihed og Udvikling“. Derhos er der saa meget større Opfordring til at ønske, „at vore Sømnners Uddannelse, som hidtil, maa vedblive at foregaa under Forældrenes Øine i Stedet for at være henviste til et bestemt Sted, hvor de maaste kunne være udfatte for særdeles uheldige Paavirkninger.“

I Dragør-Andragendet protesteres mod „den Infimation, at den danske Sømandsstand er i Tilbagegang“. At „en Elev selv med første Karakter kan vise sig at være uduelig i det praktiske Liv er noget, som der kan findes Eksempler paa i alle Livsstillinger“. Det beviser ikke, at Sømandsstanden i sin Helhed er i Tilbagegang.